

Počet zmínek: 1

Online: 1

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

Online 1

Dnes oslaví 85. narozeniny dramatička Helena Albertová

[přejít na web](#), [zobrazit sken](#)

Online, Datum publikace: 01.09.2026 11:28, Datum importu: 01.09.2026 11:43, Zdroj: denik-knihy.cz, Periodicita: Denně, Provozovatel: PhDr. Vladimír Sůva, Země: CZ, AVE: 850 Kč, GRP: 0, OTS: 26, Měsíční návštěvnost: 847, Celková návštěvnost: 822, RU/den: 26, RU/měsíc: 427, Čtenost zprávy: 6

Helena Albertová – dramatička, autorka prací z oboru scénografie, se narodila 1. 9. 1941 v Praze. Její

otec, původně právník, byl roku 1950 převeden do výroby. Albertová absolvovala Průmyslovou školu bytové tvorby v Praze. Po maturitě (1959) pracovala jako aranžérka a jako jevištní technikářka v Západočeském divadle v Klatovech a ve Vinohradském divadle. V letech 1962–1973 byla provdána za herce Pavla Landovského. V letech 1965–1970 studovala na FF UK sociologii a filozofii (diplomová práce Zamyšlení nad problematikou soudobé ženské role, 1970). Roku 1975 zakotvila v pražském Divadelním ústavu, kde pracovala ve scénografickém odboru, poté v odboru výstav. Roku 1989 se rozhodla pro svobodné povolání, avšak o rok později se stala ředitelkou Divadelního ústavu a v této funkci setrvala do roku 1995. V současnosti pracuje tamtéž v oddělení mezinárodních vztahů jako kurátorka výstav.

Albertová přispívala především do následujících periodik: Dialog (smz., 1978 zde hra Letní kino Život), Czech and Slovak Theatre, Czech Theatre, Zprávy Divadelního ústavu, Amatérská scéna, Divadelní noviny; v Revolver Revue č. 24/1993 byl publikován záznam jejích vzpomínek na práci jevištní technikářky. – Kromě prvotiny Parádní pokoj, nastudované několika divadly, se další hry Heleny Albertové dostávaly na veřejnost nesnadno. Po zákazu již nastudovaného Letního kina Život (**Státní divadlo** v **Ostravě**, 1977) nebyla až do roku 1986 žádná z jejích her schválena k provozování. Ve vnucené divadelní pauze autorka začala spolupracovat s Čs. rozhlasem, kde byly postupně uvedeny její původní práce Kde končí hra (1978), Snídaně s nočním hlídačem (1989), Arachné (1990), Setkání (1991), osmidílný seriál Tomu hodně, tomu málo, tomu nic (1979), přepracovaná verze Letního kina Život s titulem Nelaskavé hry (1988), rozhlasová úprava Nezvalovy Schovávané na schodech (1983) a úpravy her Pavla Landovského Hodinový hoteliér (1992) a Arest (1993). Autorsky se podílela na rozhlasovém seriálu Jak se máte Vondrovi? (1974–1989). Scenáristicky a režijně připravila pro Českou televizi pětidílný dokumentární cyklus Paradoxy českého divadla (1997). Jako režisérka a upravovatelka her se věnuje rovněž amatérskému divadlu (Lesní divadlo Mlýny, Kytlický ochotnický spolek). Dlouhodobě se podílí na pořádání mezinárodní přehlídky scénografie a divadelní architektury Pražské quadriennale. – V rukopisu zůstává její zatím poslední dokončená hra Kamenný dvůr (2001).

Kritickým viděním současníka a jeho hodnotového rejstříku, zobrazením zápasu jedince o sebe sama na horizontu tušeného mravního řádu i jeho konfliktu s režimními praktikami se divadelní a rozhlasové hry Heleny Albertové řadí k nonkonformní části literární produkce normalizačního dvacetiletí. Již svým debutem z první poloviny 70. let, psychologickou hrou Parádní pokoj, se Albertová přihlásila k čechovovskému vzoru. Jádrem dramatu, nositelem dramatičnosti, učinila postavu, kterou chápe jako jedinečnou individualitu nikoliv ve smyslu osudové či charakterové výjimečnosti, nýbrž ve smyslu lidské autenticity. Prostřednictvím portrétů všedních současníků a jejich soukromých vztahů nepřímou zachytila i marasmus soudobého společenského klimatu. V další hře (Letní kino Život), vyhrtila generační a názorové střety a v Příběhu Jana Jakubce (původní verze pod názvem Axiom) již otevřeně postihla konflikt jedince a systému. Vnitřní svět člověka odhaluje Albertová psychologickými postupy, avšak před postupnou analýzou charakteru dává přednost metodě kontrastu a lapidární zkratky, náznaku apod. Zároveň využívá stavební prostředky neiluzivního dramatu (montáž, střih, paralelismus, uvolnění časové i prostorové kontinuity). Její hry vedou diváka k chápání svobody člověka jako možnosti, k zodpovědnosti za kvalitu vlastního života a v širším smyslu za charakter žité

skutečnosti. – Jako divadelní teoretička se věnuje především scénografii (Otakar Schindler. Scénograf a malíř, Josef Svoboda. Cesta za světlem aj.).

Z nejnovějšího díla: Karel

Zmrzlý (2017)

Zpracováno podle: www.slovníkceskeliteratury.cz a www.databazeknih.cz

Dnes oslaví 85. narozeniny dramatická Helena Albertová

admin

Post

Helena Albertová - dramatická, autorka prací z oboru scénografie, se narodila 1. 9. 1941 v Praze. Její otec, původně právník, byl roku 1950 převezen do výroby. Albertová absolvovala Průmyslovou školu bytové tvorby v Praze. Po maturitě (1959) pracovala jako aranžérka a jako jevištní technikářka v Západočeském divadle v Klatovech a ve Vinohradském divadle. V letech 1962-1973 byla provdána za herce [Pavla Landovského](#). V letech 1965-1970 studovala na FF UK sociologii a filozofii (diplomová práce Zamyšlení nad problematikou soudobé ženské role, 1970). Roku 1975 zakotvila v pražském Divadelním ústavu, kde pracovala ve scénografickém odboru, poté v odboru výstav. Roku 1989 se rozhodla pro svobodné povolání, avšak o rok později se stala ředitelkou

Divadelního ústavu a v této funkci setrvala do roku 1995. V současnosti pracuje tamtéž v oddělení mezinárodních vztahů jako kurátorka výstav.

Albertová přispívala především do následujících periodik: Dialog (smz., 1978 zde hra Letní kino Život), Czech and Slovak Theatre, Czech Theatre, Zprávy Divadelního ústavu, Amatérská scéna, Divadelní noviny; v Revolver Revue č. 24/1993 byl publikován záznam jejích vzpomínek na práci jevištní technikářky. - Kromě prvotiny Parádní pokoj, nastudované několika divadly, se další hry Heleny Albertové dostávaly na veřejnost nesnadno. Po zákazu již nastudovaného Letního kina Život (Státní divadlo v Ostravě, 1977) nebyla až do roku 1986 žádná z jejích her schválena k provozování. Ve vnučené divadelní pauze autorka začala spolupracovat s Čs. rozhlasem, kde byly postupně uvedeny její původní práce Kde končí hra (1978), Snídaně s nočním hlídačem (1989), Arachné (1990), Setkání (1991), osmidílný seriál Tomu hodně, tomu málo, tomu nic (1979), přepracovaná verze Letního kina Život s titulem Nelaskavé hry (1988), rozhlasová úprava [Hezvalovy](#) Schovávané na schodech (1983) a úpravy her [Pavla Landovského](#) Hodinový hoteliér (1992) a Arest (1993). Autorsky se podílela na rozhlasovém seriálu Jak se máte Vondrovi? (1974-1989). Scenáristicky a režijně připravila pro Českou televizi pětidílný dokumentární cyklus Paradoxy českého divadla (1997). Jako režisérka a upravovatelka her se věnuje rovněž amatérskému divadlu (Lesní divadlo Mlýny, Kytlický ochotnický spolek). Dlouhodobě se podílí na pořádání mezinárodní přehlídky scénografie a divadelní architektury Pražské quadriennale. - V rukopisu zůstává její zatím poslední dokončená hra Kamenný dvůr (2001).

Kritickým viděním současníka a jeho hodnotového rejstříku, zobrazením zápasu jedince o sebe sama na horizontu tušeného mravního řádu i jeho konfliktu s režijními praktikami se divadelní a rozhlasové hry Heleny Albertové řadí k nonkonformní části literární produkce normalizačního dvacetiletí. Již svým debutem z první poloviny 70. let, psychologickou hrou Parádní pokoj, se Albertová přihlásila k čechovovskému vzoru. Jádrem dramatu, nositelem dramatickosti, učinila postavu, kterou chápe jako jedinečnou individualitu nikoliv ve smyslu osudové či charakterové výjimečnosti, nýbrž ve smyslu lidské autenticity. Prostřednictvím portrétů vředných současníků a jejich soukromých vztahů nepřímo zachytila i marasmus soudobého společenského klimatu. V další hře (Letní kino Život), vyhotila generační a názorové střety a v Příběhu Jana Jakubce (původní verze pod názvem Axiom) již otevřeně postihla konflikt jedince a systému. Vnitřní svět člověka odhaluje Albertová psychologickými postupy, avšak před postupnou analýzou charakteru dává přednost metodě kontrastu a lapidárními zkratky, náznaku apod. Zároveň využívá stavební prostředky nelluzivního dramatu (montáž, stříh, paralelismus, uvolnění časové i prostorové kontinuity). Její hry vedou diváka k chápání svobody člověka jako možnosti, k zodpovědnosti za kvalitu vlastního života a v širším smyslu za charakter žité skutečnosti. - Jako divadelní teoretička se věnuje především scénografii (Otakar Schindler. Scénograf a malíř, Josef Svoboda. Cesta za světlem aj.).

Z nejnovějšího díla: Karel Zmrzlý (2017)

Zpracováno podle: www.slovníkceskeliteratury.cz a www.databazeknih.cz

Post

admin

monodramem [Arachné](#). V letech 1965-1970 studovala na FF UK sociologii a filozofii (diplomová práce Zamyšlení nad problematikou soudobé ženské role, 1970). Roku 1975 zakotvila v pražském Divadelním ústavu, kde pracovala ve scénografickém odboru, poté v odboru výstav. Roku 1989 se rozhodla pro svobodné povolání, avšak o rok později se stala ředitelkou

Divadelního ústavu a v této funkci setrvala do roku 1995. V současnosti pracuje tamtéž v oddělení mezinárodních vztahů jako kurátorka výstav.

Albertová přispívala především do následujících periodik: Dialog (smz., 1978 zde hra Letní kino Život), Czech and Slovak Theatre, Czech Theatre, Zprávy Divadelního ústavu, Amatérská scéna, Divadelní noviny; v Revolver Revue č. 24/1993 byl publikován záznam jejích vzpomínek na práci jevištní technikářky. - Kromě prvotiny Parádní pokoj, nastudované několika divadly, se další hry Heleny Albertové dostávaly na veřejnost nesnadno. Po zákazu již nastudovaného Letního kina Život (Státní divadlo v Ostravě, 1977) nebyla až do roku 1986 žádná z jejích her schválena k provozování. Ve vnučené divadelní pauze autorka začala spolupracovat s Čs. rozhlasem, kde byly postupně uvedeny její původní práce Kde končí hra (1978), Snídaně s nočním hlídačem (1989), Arachné (1990), Setkání (1991), osmidílný seriál Tomu hodně, tomu málo, tomu nic (1979), přepracovaná verze Letního kina Život s titulem Nelaskavé hry (1988), rozhlasová úprava [Nezvalovy](#) Schovávané na schodech (1983) a úpravy her [Pavla Landovského](#) Hodinový hoteliér (1992) a Arest (1993). Autorsky se podílela na rozhlasovém seriálu Jak se máte Vondrovi? (1974-1989). Scenáristicky a režijně připravila pro Českou televizi pětidílný dokumentární cyklus Paradoxy českého divadla (1997). Jako režisérka a upravovatelka her se věnuje rovněž amatérskému divadlu (Lesní divadlo Mlýny, Kytlický ochotnický spolek). Dlouhodobě se podílí na pořádání mezinárodní přehlídky scénografie a divadelní architektury Pražské quadriennale. - V rukopisu zůstává její zatím poslední dokončená hra Kamenný dvůr (2001).

Kritickým viděním současníka a jeho hodnotového rejstříku, zobrazením zápasu jedince o sebe sama na horizontu tušeného mravního řádu i jeho konfliktu s režimními praktikami se divadelní a rozhlasové hry